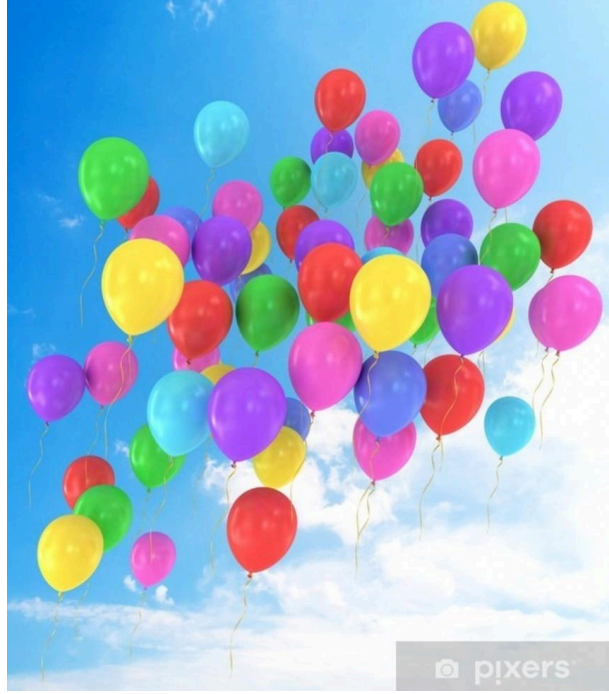

Sadece Bekle Azizim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Eylül 2025

Düşler topla mataranda yetmedi mi...
Sevdayla çalkala duymaktan men ettiğin
Onca martavalı da boşalt uzay çöplüğüne.
Hayatın renginde yok olsun karanlık
Karanlık tüten her gölgeden uzaklaş
Aşka indirdiğin hatimler sayesinde uzlaş hadi
Uzun etmeden sıyrılmış içindeki bedbaht boşluktan
Ne kehanet ne rivayet
Tokalaştığın aşkın ulvi esintisi
İçine düşülesi o sıra dışı rehavet.

Kucağına sığmazken sözcükler
Nesirler nakşettiğin kalemin
Şükür ki, nefsinin de gömdün sen
Ah, sinende saklı bunca acı ve yara
Yamalı yüreğinde saklı tuttuğun neyse.
Sahi, neyden ibarettir insan?
Hele ki tamah ettiği bir tomar isyan...
Tövbe et önce tütsülenen sezilerinden

Arda kalan o sızıyla sıvazla şiiri

Şiirin ambarında gözün doymak bilmezken
Varsı sevgi arsızı desinler sana
Sandığında saklı dualarını sakın sahipsiz bırakma
Sen ki;
Zaten sahibinle mutlu mesutsun
Aldırma ahvaline
Kim derse yalnızsın
Kim olursa olsun diren sadece
Asil duruşun ve vakur bakışın
Perçemi süzgün bir gölge midir yoksa
Batak denilen onca hece

Yeter ki sadık ol Rabbine
Sandığın değil sanmadığındır
Seni üzen
Resmettiğin bunca duyguya hükmeden
O bitimsiz coşkun ve neşenle
Sakit olduğun kadar
Kimse koruyamayan sakinliğini
Sabrını katkı ettiğin her günün yüzü suyu hürmetine
Başa dön varsın
Sökün eden nice veryansın
Aldırma hem seni senden iyi bilen...
Aldırma kim sevmezse seni hele ki olmaz mı seni senden
Çok seven.

Bir rakımsa umut
Bir nüanssa ufuk
Katmerli acılardan derlediğin nice sözcük
Ah, bir de kapağı kırık sandık...

Sıdkın sıyrılmazın asla hayattan iklimden
Gökte saklı o devasa tebessüm
Yeter ki huzur dile Rabbinden
Bakışlarını saklı tuttuğun kadar göğün
Cüssesine sığan
Cümleten kimse acı çeken

İste sadece Rabbinden
Hüznüne sahip çıkan yine evren
Hele ki o hüzünlü kalbini en çok seven
Varsın büyüme
Varsın gülme
Sadece bekle, azizim
Bil ki degecektir de beklediğine...